

# Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ

Τήν Πέμπτην, 3<sup>ην</sup> /16<sup>ην</sup> Νοεμβρίου 2023, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς Λύδδαν ἡ έορτή τοῦ Ἀγίου ένδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Κατά τήν έορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ἀναμνησέσκειται ὅτι τό λείψανον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου μετά τό μαρτύριόν του εἰς Ρώμην, ἡ μνήμη τοῦ ὁποίου έορτάζεται τήν 23<sup>ην</sup> Ἀπριλίου, συμφώνως πρός ὁδηγίαν τοῦ ἰδίου, μετεκομίσθη υπό τοῦ ὑπηρέτου του καί ένεταφιάσθη εἰς Λύδδαν, πόλιν καταγωγῆς τῆς μητρός του .

Ἐπί τοῦ τάφου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅτε ἔλαμψεν ἡ εὐσέβεια ἐπί Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῆ Βασιλικήν ἡ Ἁγία Ἑλένη, ὅτε ἦλθεν εἰς τούς Ἀγίους Τόπους καί έτελέσθησαν τά έγκαίνια αὐτῆς. Ἡ μνήμη τοῦ γεγονότος τῶν Ἑγκαινίων τούτων έορτάζεται ὡσαύτως τήν 3<sup>ην</sup> μηνός Νοεμβρίου μετά τοῦ γεγονότος τῆς έπανακομιδῆς τοῦ λειψάνου.

Εἰς τήν Βασιλικήν αὐτήν έωρτάσθη ἡ μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' έσπέρας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί θείας Λειτουργίας τήν πρωίαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιμανδριτῶν, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἱερωνύμου, Νήφωνος καί Χριστοδοῦλου, τοῦ π. Χάδερ Μπαράμκη, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Δοσιθέου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος καί μετέχοντος εὐσεβοῦς λαοῦ προσελθόντος παρά τήν έμπόλεμον κατάστασιν, τῇ παρουσίᾳ τῶν Πρέσβεων τῆς Σερβίας καί τῆς Ἀλβανίας εἰς Ἰσραήλ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, ὡς ἔπεται:

«Ὅρει μαρτυρίου προσεπέβης, καί στέφος έδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρός τοῦ Κυρίου· τοῦτο γάρ έστι τό γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, έπαξίως μεγαλύνομεν».

Ἀγαπητοί έν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου Γεωργίου παγκόσμιος πανήγυρις.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡ ἀναδείξασα τόν πιστόν δοῦλον καί μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ Γεώργιον τόν γενναῖον, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς έν τῇ ἀγιογραφικῇ πόλει Λύδδῃ, ἵνα έορτάσωμεν τά έγκαίνια τοῦ έπωνύμου ναοῦ αὐτοῦ, ἥτοι τήν κατάθεσιν τοῦ τιμίου αὐτοῦ σκηνώματος.

Ὁ θαυμαστός Γεώργιος, γόνος πλουσίας καί εὐγενοῦς οἰκογενείας, καταγόμενος ἐκ

Καππαδοκίας, υπηρέτει ως αξιωματικός εις τὰς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἐπὶ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (284-305). «Τοῦ οὖν ρηθέντος αὐτοκράτορος κηρύξαντος ἀπηνῆ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ὁ Γεώργιος Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα καὶ ἀσθένειαν διελέγχων καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτά. Τό δὲ μαρτύριον αὐτοῦ ὁ ἀθλοφόρος Γεώργιος ὑπέστη ἐν Ῥώμῃ ἢ ἐν Διοσπόλει τῆς Παλαιστίνης, τῇ μετονομασθείσῃ Γεωργιουπόλει, τῇ σημερινῇ δηλονότι πόλει Λύδδῃ, ἔνθα τό κενοτάφιον καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἱστορικός καὶ μεγαλοπρεπὴς ναός», κατὰ τὸν βιογράφον αὐτοῦ Πασικράτην.

Ὁ μέγας Γεώργιος, ὁ συνδέσας τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτοῦ εἰς Χριστὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν μετὰ τῆς ἀγίας Γῆς ἀνεδείχθη τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τοῦτέστιν τῆς θείας Οἰκονομίας, γεωργὸς δίκαιος, ὡς ἀναφωνεῖ καὶ ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ: «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης...».

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐξερρίζωσε καὶ τό κλῆμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατεφύτευσεν ὁ ἀοίδιμος μάρτυς Γεώργιος, ἐγένετο γνωστός εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην λάμπων ὥσπερ ἥλιος καὶ ὡς ἀστήρ πολὺφωτος. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος θεωρεῖται ἐπισήμως προστάτης πολλῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

Ὁ παμμακάριστος Γεώργιος διακρίνεται μεταξύ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτος, ὡς ἄλλος ἀπόστολος, ἐγένετο κῆρυξ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ οὐχὶ μόνον διὰ λόγου ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ.

Ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν προτροπὴν τοῦ Κυρίου «μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι» (Ματθ. 10,28) καὶ «ὅταν προσφέρωσιν ὑμᾶς... ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε· τό γάρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν», (Λουκ. 12, 11-12), ὁ ἔνθεος Γεώργιος ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπυροῦτο, ἐφλέγετο. Διό καὶ ὁ ὑμνωδὸς λέγει: «ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τὴν φύσιν [τὴν ἀνθρωπίνην] διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν [Γεώργιον] διαβῆναι πρὸς τὸν ποθοῦμενον Χριστὸν τὸν θεόν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἔχων θεῖον ζῆλον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε θυσίαν ζῶσαν, ἀγίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ (Πρβλ. Ρωμ. 12,1), εἰσακούων τῆς φωνῆς τοῦ θείου Παύλου, «ἐμοὶ γάρ τό ζῆν Χριστός καὶ τό ἀποθανεῖν κέρδος», (Φιλιπ. 1,21). Ἴδού ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Γεώργιος ἐγένετο μιμητὴς καὶ κοινωνὸς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 15,5), λέγει Κύριος.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Δικαίου, τοῦτέστιν τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· καὶ ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν καὶ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, (Πρβλ. Ἑβρ. 11, 36-37)· εἰς ἓνα καὶ μοναδικόν σκοπὸν ἀπέβλεπον, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τὴν δόξαν καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ. Φωτισθέντες οὗτοι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐθεώρουν τὸν Χριστὸν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν Αὐτοῦ εἰπόντος: «οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς... ὁ κόσμος με οὐκέτι

θεωρεῖ, ὑμεῖς δέ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε», (Ἰωάν. 14, 18-19).

Οἱ Κυριακοὶ οὗτοι λόγοι, «ὑμεῖς δέ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ἡμεῖς ζήσεσθε» (Ἰωάν. 14,19), ἀπευθύνονται καὶ εἰς ἡμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόσον διὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐτοῦ καὶ δὴ τοῦ μεγαλομάρτυρος Αὐτοῦ Γεωργίου, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τό σῶμα τοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος ἡμῶν Χριστοῦ.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι κατὰ τὰς λατρευτικὰς ἡμῶν συνάξεις καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν σύναξιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἔχομεν μεθ' ἡμῶν καὶ ἐν μέσῳ ἡμῶν παρόντα καὶ ζῶντα τὸν Χριστόν, τὸν «Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης» καὶ τὸν θεόν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης. Προσέτι δέ ἔχομεν τὴν ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς καταθέσεως τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εἰς τό ἐνταῦθα εὐρισκόμενον σεπτὸν αὐτοῦ κενοτάφιον. «Ὁ θεὸς ἐπέειπεν αὐτόν [τὸν Γεώργιον] καὶ εὗρεν αὐτόν ἀξίον ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτόν καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτόν», (Σοφ. Σολ. 3, 5-6).

Σήμερον ὡς φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης καταυγάζει τό ἐόρτιον τοῦτο γεγονός τῆς μνήμης τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς καταθέσεως δηλονότι τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων ἐν μέσῳ συγχύσεως καὶ πολεμικῶν συρράξεων, ὑπὸ τῶν ὁποίων δοκιμάζεται ἡ Ἁγία Γῆ.

Δεηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοῦ Πατρός τῶν Φώτων, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σὺν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τό φῶς τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας Αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καταυγάσῃ τὰς διανοίας τῶν κρατούντων καὶ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα αὐτῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καὶ εἰρηνικά».

Ἐπηκολούθησε δεξίωσις καὶ γεῦμα.

Ἡ ἐορτὴ αὐτὴ ἐωρτάσθη ἐπίσης ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει τῶν Ἱεροσολύμων εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἑβραϊκῆς διὰ θείας Λειτουργίας τὴν πρωΐαν τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τῇ προετοιμασίᾳ τῆς μοναχῆς Κυριακῆς, ἀντικαθιστώσης τὴν ἀνακαινίσασαν τὸν Ἱερόν Ναόν καθηγουμένην μοναχὴν Μαριάνναν, ἀποκλεισθεῖσαν εἰς Κύπρον, λόγῳ τῆς συνεχιζομένης ἐμπολέμου καταστάσεως. Ἐωρτάσθη ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Νοσοκομείου δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καὶ θείας Λειτουργίας τὴν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, ψάλλοντος εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι τῆς συντηρησάσης τὰς εἰκόνας τῆς Μονῆς καθηγουμένης μοναχῆς Πανσέμνης.

**Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας**